

PHÊ BÌNH CỦA CHỦ TỊCH HỒ CHÍ MINH VỀ “BỆNH KHAI HỘI” VÀ Ý NGHĨA TRONG KHẮC PHỤC BỆNH HỘI HỢP HÌNH THỨC HIỆN NAY

NGUYỄN THỊ TRANG^(*)

Ngày nhận bài: 20/4/2024

Ngày thẩm định: 26/4/2024

Ngày duyệt đăng: 20/6/2024

Tóm tắt: Năm 1947, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã viết tác phẩm “Sửa đổi lối làm việc”, thẳng thắn chỉ ra muôn hình vạn dạng của các chứng bệnh cơ bản trong đội ngũ cán bộ của Đảng và hệ thống chính trị trong những năm đầu mới thành lập nước. Trong số đó, có bệnh quan liêu, hình thức và biểu hiện rõ nhất, thường xuyên nhất là “bệnh khai hội”. Người đã có những phê bình sâu sắc, nhắc nhở kỹ lưỡng từ Trung ương đến từng thôn, xóm và yêu cầu phải nhanh chóng sửa chữa “bệnh khai hội”. Do đó, trở lại nghiên cứu quan điểm của Hồ Chí Minh về phê bình “bệnh khai hội” có ý nghĩa quan trọng trong cải cách hành chính hiện nay.

Từ khóa: bệnh khai hội; Hồ Chí Minh; phê bình

1 Chủ tịch Hồ Chí Minh phê bình “bệnh khai hội”

● Khai hội, hội họp và ý nghĩa của nó được Nguyễn Ái Quốc - Hồ Chí Minh rất quan tâm. Từ những năm đầu thế kỷ XX, người thanh niên Nguyễn Ái Quốc đã đấu tranh mạnh mẽ để có được “quyền hội họp” cho người dân nói chung và người cộng sản nói riêng. Người đăng nhiều bài viết trên các tạp chí lớn của Đảng Cộng sản Pháp ủng hộ các cuộc đấu tranh đòi quyền tự do hội họp cho công nhân, những người yêu nước ở Đông Dương và các nước thuộc địa; phê phán thực dân Pháp bóc lột, áp đặt và tước bỏ mọi quyền hành của người dân thuộc địa; lên tiếng đòi hỏi và kêu gọi cộng đồng quốc tế đồng tình, bảo vệ những quyền cơ bản cho người cộng sản, bao gồm quyền

hội họp. Trong bài viết *Đông Dương* đăng trên *Tạp chí La Revue Communiste*⁽¹⁾, tháng 5/1921, Người đã nêu cao khát vọng: “Cái mà chúng tôi thiếu để trở thành cộng sản, là những điều kiện cơ bản nhất để hành động: Tự do báo chí, Tự do du lịch, Tự do dạy và học, *Tự do hội họp* (tất cả những cái này đều bị những kẻ khai hóa thuộc địa ngăn cấm chúng tôi một cách dã man)”⁽²⁾. Chủ tịch Hồ Chí Minh coi đó là những quyền tự nhiên và bất khả xâm phạm của con người cần được pháp luật bảo vệ.

Người cho rằng, khi việc khai hội diễn ra đúng nguyên tắc, đúng phương pháp thì công việc được giải quyết trôi chảy, tạo sự thông suốt, đồng lòng, nhất trí trong tập thể, khắc phục được những khó khăn, xử lý được những bất cập, hạn chế. Thế nhưng, khi việc hội họp ấy bị lạm dụng và có biểu hiện tiêu cực thì Người gọi đó là một thứ bệnh - “bệnh khai hội”. Bệnh này có **những biểu hiện chủ yếu** sau:

^(*) TS, Nhà xuất bản Chính trị quốc gia Sự thật

Thứ nhất, không có kế hoạch, không sắp sửa kỹ lưỡng, không thiết thực⁽³⁾

Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh, việc khai hội là hoạt động cần thiết và quan trọng, nhưng Người không hài lòng và phê bình nghiêm khắc tình trạng khai hội mà nội dung không được chuẩn bị rõ ràng, thiếu tính trọng tâm, trọng điểm, không gắn với chức năng, nhiệm vụ của cơ quan, đơn vị và đặc điểm cụ thể của từng nơi; khai hội thiếu tính kế hoạch, giờ giấc tùy tiện; cách thức khai hội đơn điệu, nhàm chán, không bám sát thực tiễn hoạt động hoặc rập khuôn, máy móc. Cụ thể:

- “Kém chuẩn bị”: Đảng viên, quần chúng đến chỗ khai hội mà không biết vì việc gì hoặc phải chuẩn bị phát biểu ý kiến gì?

- “Nói mênh mông trời đất”: Trong lúc khai hội, chỉ một mình đại biểu nói, nói dài dòng, thiếu trọng tâm, tràng giang đại hải, trong khi các công việc thiết thực của địa phương thì không động đến, hoặc những thứ mà người dân cần biết, cần hiểu, cần làm, thì không nói đến.

- “Không đúng giờ”: làm mất thời giờ của những người khác. Theo Người, giữ đúng thời giờ là một tính tốt của người cách mạng, nhất là trong lúc kháng chiến, nhất định phải thực hiện thật tốt.

- “Giữ nếp cũ”: Bất kỳ bao giờ, bất kỳ ở đâu, cũng khư khư giữ theo nếp cũ, không chịu đổi mới cách thức tổ chức hội họp, không căn cứ vào nội dung, đối tượng họp, nên khai hội không hiệu quả.

- “Thiếu nguyên tắc”: Khi khai hội thì không nói, lúc khai hội xong rồi mới nói. Không bao giờ đề nghị với Đảng. Không theo nguyên tắc sinh hoạt của Đảng⁽⁴⁾.

Theo Hồ Chí Minh, việc khai hội mà có những biểu hiện như thế thì không còn ý nghĩa, khai hội trở thành việc làm vô bổ, lãng phí.

Thứ hai, khai hội nhiều mà hiệu quả ít, khai hội lấy lệ

Chủ tịch Hồ Chí Minh đã thẳng thắn đánh giá “bệnh khai hội” có ở không ít đơn vị, địa phương. Nhiều nơi liên tiếp tổ chức hội họp

mà không biết tính chất, nội dung họp đã phù hợp hay chưa, tần suất họp có hợp lý không. Người đưa ra các con số thống kê rất đáng “giật mình” về tệ nạn này: “Khu nọ, trong một mùa đã có đến 450 cuộc đại hội. Đại hội chứ không phải hội nghị tầm thường”⁽⁵⁾. Người rất đau lòng khi thấy “bệnh khai hội” lan rộng và trở thành thứ bệnh phổ biến: “ở đây cũng như ở chỗ khác, Bác đã nghe là hội họp quá nhiều”⁽⁶⁾. Không chỉ hội họp nhiều mà thời gian họp còn kéo dài không cần thiết; tệ hại hơn là không đem lại kết quả cần thiết và không giải quyết được công việc, thậm chí còn làm cho năng suất, hiệu quả công việc suy giảm, vì “các cán bộ chỉ lo đi khai hội mà hết cả thời giờ, đến nỗi mọi công việc bị chậm trễ”⁽⁷⁾ hoặc “việc thiết thực, việc đáng làm thì không bàn đến”⁽⁸⁾. Người cũng phê phán mạnh mẽ tác phong “đứng đĩnh”, “ba hoa”, “dài dòng, rỗng tuếch”, “báo cáo lông bông”, “lụp chụp, cầu thả”, “sáo cũ”, “trăm ngàn lần như một” không có trọng tâm, không có điểm mới⁽⁹⁾. Người gọi đó là thứ “khai hội lấy lệ, khai hội để mà khai hội, chớ nào phải vì lợi ích của quần chúng mà khai hội”⁽¹⁰⁾.

Trên cơ sở đó, Hồ Chí Minh đã chỉ ra những chỉ dẫn rất thấu đáo về yêu cầu của việc hội họp nhằm bảo đảm nguyên tắc tập trung dân chủ được thực thi nghiêm túc trong hoạt động của hệ thống chính trị, qua đó xây dựng bộ máy công quyền hiệu lực, hiệu quả, phụng sự nhân dân. Người yêu cầu, tuyệt đối không được lạm dụng việc hội họp, biến nó thành một thứ “bệnh”: “Tập thể lãnh đạo và cá nhân phụ trách cần phải luôn luôn đi đôi với nhau. Nhưng không phải vấn đề gì nhỏ nhặt, vụn vặt, một người vẫn có thể giải quyết được, cũng đưa ra bàn - mới là tập thể lãnh đạo. Nếu làm như vậy, là hiểu tập thể lãnh đạo một cách quá máy móc. Kết quả là cứ khai hội mà hết ngày giờ”⁽¹¹⁾.

Thứ ba, khai hội gây phiền toái, lãng phí sức dân, của dân

Chủ tịch Hồ Chí Minh nhận thấy rất nhiều hệ lụy, tiêu cực do “bệnh khai hội” gây ra,

như hội họp quá nhiều, hại đến sức khỏe và thì giờ, làm hạn chế thời gian nghỉ ngơi, học tập; hoặc làm suy giảm hiệu quả sản xuất; hội họp nhiều đến mức “quan chúng sợ khai hội. Mỗi lần họ đi khai hội, chẳng khác gì “đi phu”...”⁽¹²⁾.

Không những thế, việc khai hội còn kéo theo những tệ nạn, như liên hoan lu bù, đón rước rền ràng, gây tốn kém của dân, “hoi một tý cũng cờ quạt linh đình, mổ bò liên hoan”⁽¹³⁾; thậm chí, hội nghị bàn về tiết kiệm cũng liên hoan mổ bò, trong khi chỉ có trên dưới chục người,... Chủ tịch Hồ Chí Minh phản đối những biểu hiện lãng phí này. Người cho rằng, “bệnh khai hội” tuy không lấy của công đút túi, song hệ quả thì rất tai hại, có thể đe dọa sự tồn tại của Đảng và Nhà nước. Chính vì vậy, Người nghiêm khắc yêu cầu phải “kiên quyết chống thói hội họp, liên hoan lu bù, mất thì giờ, hại sức khỏe mà không kết quả thiết thực”⁽¹⁴⁾; thực hành tiết kiệm, chống lãng phí tập trung cho sự nghiệp cách mạng.

Để “trị bệnh khai hội”, bên cạnh việc chỉ ra những biểu hiện cụ thể của “bệnh”, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã “bắt mạch” và chỉ ra bản chất, gốc rễ của căn bệnh này. Đó là:

Một là, “bệnh khai hội” là biểu hiện cụ thể, thường xuyên của bệnh hình thức

Gốc của “bệnh khai hội” là do bệnh hình thức mà ra. Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh, khai hội mà không xác định được nội dung bàn về vấn đề gì, mục đích để làm gì, giải quyết vấn đề ra sao, thực trạng địa phương, đơn vị như thế nào thì đó chính là một sự “dối trá”, một hoạt động mang tính hình thức, chỉ gây hại cho tổ chức. Đó là hệ quả từ sự thiếu trách nhiệm của một số tổ chức và cá nhân; và sâu sa hơn, nó là biểu hiện của “thiếu đạo đức cách mạng”⁽¹⁵⁾ trong đội ngũ cán bộ của Đảng. Người đã nhiều lần cảnh báo cán bộ: “Làm đày tớ cho nhân dân, chứ không phải là làm quan cách mạng”⁽¹⁶⁾. Thực trạng này sẽ làm suy giảm niềm tin của nhân dân đối với Đảng và hệ thống chính trị.

Hai là, “bệnh khai hội” là mầm mống của bệnh quan liêu, xa rời quần chúng

Hồ Chí Minh đã thẳng thắn, nghiêm khắc chỉ ra cái lỗi “quan liêu” được bộc lộ trong vỏ của việc khai hội hay những “triệu chứng” tệ nạn “làm quan cách mạng”, xa rời quần chúng từ việc khai hội. Ví như: cán bộ cấp trên khi khai hội ở địa phương, đơn vị trực thuộc thì “khệnh khạng”; phát biểu sáo rỗng, thao thao bất tuyệt về những vấn đề “trên trời dưới bể” không liên quan đến địa phương, đơn vị đang diễn ra hội nghị, hoặc “chỉ tay năm ngón” bằng mớ giấy tờ, lý luận suông, thiếu thực tế. Kết quả là “đầy túi quần thông cáo, đầy túi áo chỉ thị” mà công việc vẫn không chạy”⁽¹⁷⁾. Người không ngần ngại chỉ ra gốc rễ của “bệnh khai hội” là có mắt mà không thấy suốt, có tai mà không nghe thấu, có chế độ mà không giữ đúng, có kỷ luật mà không nắm vững. Kết quả là những người xấu, những cán bộ kém tha hồ tham ô, lãng phí⁽¹⁸⁾. Đó là những “mầm bệnh” vô cùng nguy hiểm, là “kẻ thù của nhân dân”⁽¹⁹⁾. Do đó, Người yêu cầu kiên quyết trị tận gốc “bệnh khai hội”, đưa việc hội họp trở về thực chất, phục vụ cho công việc chung đất nước và lợi ích của nhân dân.

2. Những biểu hiện của “bệnh khai hội” trong hệ thống chính trị ở nước ta hiện nay

Hiện nay, trong hệ thống chính trị nước ta vẫn còn không ít những biểu hiện tiêu cực của việc hội họp mà Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ ra từ năm 1947, thậm chí có những biểu hiện còn trầm trọng hơn, gây ra những hệ lụy to lớn cho đời sống kinh tế - xã hội đất nước cũng như hiệu quả hoạt động của các cơ quan đảng, Nhà nước, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và các đoàn thể từ Trung ương đến địa phương.

Thứ nhất, tình trạng hội họp còn nhiều

Hiện nay, ở nước ta các cơ quan, đơn vị và địa phương vẫn còn diễn ra tình trạng họp quá nhiều. Năm 2007, theo phản ánh của báo chí, mỗi ngày trên địa bàn Thành phố Hà Nội có khoảng 1.000 cuộc họp; cả nước có khoảng 3.000 cuộc họp. Chi phí cho hội họp vào khoảng 1,5 tỷ đồng mỗi ngày.

Năm 2017, một vị lãnh đạo sở của Thành phố Hồ Chí Minh cho biết trong 09 tháng đầu năm lãnh đạo sở và lãnh đạo các phòng ban, cán bộ chủ chốt của sở đã phải tham dự 1.500 cuộc họp⁽²⁰⁾; lãnh đạo một sở khác của Thành phố Hồ Chí Minh thì cho biết, các lãnh đạo sở đã phải dự hơn 2.000 cuộc họp trong 7 tháng đầu năm 2017, bình quân mỗi lãnh đạo sở phải họp 03 - 04 cuộc/ngày, chưa kể họp đột xuất, họp phát sinh⁽²¹⁾. Cho tới năm 2018, trung bình hằng năm, các bộ, ngành, địa phương đã tổ chức từ vài trăm đến gần 2.000 cuộc họp, hội nghị và được các cơ quan, đơn vị khác mời tham dự dao động từ 1.000 đến khoảng 2.500 cuộc họp⁽²²⁾. Trong một năm, có vị thứ trưởng nhận được khoảng 400 giấy mời; có vị bộ trưởng nhận được 30 - 40 giấy mời họp mỗi tuần⁽²³⁾. Năm 2020, do tác động của đại dịch COVID-19, Bộ Tài chính đã yêu cầu các bộ, ngành, địa phương rà soát cắt giảm ít nhất 30% kinh phí hội nghị, công tác phí, nếu làm được như vậy, Bộ này ước tính riêng các cơ quan trung ương có thể tiết kiệm được 700 tỷ đồng⁽²⁴⁾.

Thứ hai, hội họp không khoa học, hiệu quả thấp, gây lãng phí lớn

Hội họp quá nhiều, thiếu hiệu quả gây lãng phí lớn về thời gian, công sức, tiền bạc đã trở nên phổ biến trong các cơ quan, đơn vị và địa phương ở nước ta hiện nay. Tình trạng này đã làm cho cán bộ, công chức, viên chức không còn thời gian để giải quyết, xử lý công việc chuyên môn. Việc “lạm phát họp” đã biến đội ngũ cán bộ trong hệ thống chính trị, nhất là cán bộ lãnh đạo, người đứng đầu trở thành những người “đi họp” chuyên nghiệp trong giờ hành chính⁽²⁵⁾, trong khi công việc chính thì phải giải quyết ngoài giờ hoặc tăng ca. Điều này dẫn đến hao tổn sức khỏe, áp lực đối với quỹ thời gian của cán bộ lãnh đạo, quản lý; là nguyên nhân dẫn đến chậm trễ trong quá trình xử lý công việc; hiệu quả, hiệu suất công tác của cơ quan, tổ chức, đơn vị bị suy giảm; đặc biệt, tại các cơ quan quản lý nhà nước, việc chậm trễ trong xử lý hồ sơ

dẫn đến sự chờ đợi, gây bức xúc cho doanh nghiệp, người dân.

Không ít các cuộc họp, hội thảo, tọa đàm không có nội dung rõ ràng, vô thưởng vô phạt hoặc mang tính hình thức, trao đổi những vấn đề cũ kỹ, không có sự đổi mới, sáng tạo. Nói cách khác, khi hội họp quá nhiều, ngoài chi phí họp, ngân sách nhà nước, địa phương, còn phải chi trả thêm các khoản chi phí đi lại, xe cộ, ăn ở của đại biểu,... nhưng chất lượng công việc không bảo đảm, như vậy là lãng phí kếp.

Thứ ba, hội họp không thiết thực, không cụ thể

Hội họp là một trong những cách thức để trao đổi, thảo luận nhằm tận dụng trí tuệ tập thể, ý kiến tham mưu, đề xuất của đội ngũ chuyên gia, nhà quản lý và những người có chuyên môn, đóng góp tích cực cho công tác lãnh đạo, chỉ đạo, điều hành, quản lý; từ đó, thúc đẩy nâng cao hiệu quả thực hiện chức năng, nhiệm vụ của cơ quan, tổ chức, đơn vị.

Tuy nhiên, nhiều nơi đã lạm dụng việc hội họp, mở ra nhiều cuộc họp không cần thiết vì nội dung của nó chỉ mang tính chất thông báo, có thể giải quyết, triển khai thông qua hình thức gửi văn bản, thông tin trên mạng nội bộ, website; hoặc giải quyết công việc vốn đã được phân quyền, phân cấp, ủy quyền cho thủ trưởng cơ quan cấp dưới giải quyết; họp nghe báo cáo tình hình thực hiện nhiệm vụ công tác của cấp dưới thay thế cho việc kiểm tra trực tiếp đối với các cơ quan, đơn vị cấp dưới và cơ sở,... Nhiều cuộc họp, tọa đàm, hội thảo diễn ra một chiều, chỉ nghe trình bày báo cáo, phát biểu của lãnh đạo, thiếu sự thảo luận, tranh luận, hội thảo diễn ra như “hội đọc”. Thậm chí, có nơi xem hội họp là giải pháp để né tránh, đùn đẩy trách nhiệm sang tập thể, biến các cuộc họp thành “lá chắn” cho sự thiếu trách nhiệm, yếu kém về năng lực của người đứng đầu. Nhiều nơi kết hợp hội họp với nghỉ dưỡng, du lịch, giao lưu. Ngoài ra, khi họp hành, không ít người làm việc cá nhân,... Vì vậy, hiệu quả của hội họp rất thấp, nội dung chung chung, không

đi đến những kết luận thiết thực, khả quan để vận dụng vào giải quyết yêu cầu của thực tiễn.

3. Khắc phục bệnh hội họp hình thức hiện nay theo quan điểm của Hồ Chí Minh

Hơn 75 năm kể từ khi tác phẩm *Sửa đổi lối làm việc* ra đời và 55 năm thực hiện *Di chúc* của Chủ tịch Hồ Chí Minh, “bệnh khai hội” vẫn tồn tại trong hoạt động của hệ thống chính trị nước ta, những biểu hiện tiêu cực vẫn chưa được khắc phục, gây lãng phí về thời gian, công sức, tiền của, gây bức xúc trong nhân dân và làm giảm hiệu lực, hiệu quả hoạt động của hệ thống chính trị các cấp. Điều này đặt ra yêu cầu phải đổi mới mọi mặt từ nguyên tắc, cơ chế, nội dung đến cách thức tổ chức hội họp, thực hiện đúng tinh thần hiệu quả, thực chất, tiết kiệm, chống quan liêu, hình thức, lãng phí và các biểu hiện tiêu cực; góp phần xây dựng hệ thống chính trị trong sạch, vững mạnh gắn với phát huy quyền làm chủ của nhân dân.

Quan điểm phê bình “bệnh khai hội” đã được Hồ Chí Minh đưa ra hơn nửa thế kỷ nhưng đến nay vẫn là những chỉ dẫn quan trọng để “điều trị” bệnh hội họp hình thức hiện nay.

Thứ nhất, giảm hội họp hình thức, lãng phí

Hiện nay, để giảm bớt các cuộc họp vô thưởng vô phạt, cần tuân thủ nguyên tắc cơ bản là thực hiện đúng chức năng, nhiệm vụ của từng cơ quan, tổ chức, đơn vị; quản lý thật tốt nhiệm vụ của từng bộ phận, cá nhân, đặc biệt chú trọng phát huy vai trò người đứng đầu; chỉ những vấn đề cần lấy ý kiến tập thể thì mới tổ chức họp như Chủ tịch Hồ Chí Minh đã từng dạy: “Những việc bình thường, một người có thể giải quyết đúng, thì người phụ trách cứ cẩn thận giải quyết đi. Những việc quan trọng, mới cần tập thể quyết định”⁽²⁷⁾. Muốn vậy, cần phân cấp, phân quyền cụ thể; trong đó cần làm rõ yêu cầu giao quyền, cấp nào được quyết định việc gì và coi đó làm căn cứ để triển khai

nhiệm vụ; thực hiện hội họp đúng chức trách, quyền hạn và bảo đảm tuân thủ quy định của Đảng và pháp luật của Nhà nước, bảo đảm nguyên tắc tập trung dân chủ, công khai, minh bạch.

Đồng thời, cần tăng cường cải cách hành chính; đẩy mạnh ứng dụng công nghệ thông tin trong tổ chức điều hành các cuộc hội họp, nên tăng cường số lượng các cuộc họp trực tuyến để giảm chi phí đi kèm, tiết kiệm thời gian, công sức của các đại biểu tham dự và bảo đảm cung cấp kịp thời thông tin về những thủ tục hành chính đến tổ chức, doanh nghiệp và người dân một cách nhanh chóng, rõ ràng, minh bạch, công khai, thể hiện tính hiện đại, chuyên nghiệp của nền hành chính.

Thứ hai, xây dựng chương trình hội họp khoa học, hiệu quả, tiết kiệm

Mỗi cuộc họp, hội nghị, hội thảo, tọa đàm, phải xác định rõ nhiệm vụ, nội dung cần triển khai, lựa chọn hình thức tổ chức họp phù hợp, xây dựng kế hoạch cụ thể, phân công nhiệm vụ, chỉ rõ thành phần thực sự liên quan, gợi ý nội dung trao đổi,... để những người tham gia có sự chuẩn bị cần thiết, đưa ra ý kiến thảo luận có giá trị, hiệu quả, thiết thực. Khi làm việc cần phải có tinh thần trách nhiệm, phải giữ vững giờ giấc đã định, phải có kế hoạch cụ thể, rõ ràng. Muốn vậy, như cách Chủ tịch Hồ Chí Minh chỉ dạy thì “mọi việc (học tập, công tác, khai hội,...) đều phải chuẩn bị sẵn sàng, đầy đủ”. Đồng thời, tăng hiệu quả của các cuộc họp bằng cách kết hợp các loại vấn đề cần giải quyết có liên quan với nhau để tổ chức chung vào một cuộc họp, không tổ chức thành nhiều cuộc họp, từ đó bàn bạc theo hệ thống vấn đề, giải quyết căn cơ, thấu đáo. Tuyệt đối không lợi dụng việc tổ chức họp, hội nghị, hội thảo để “giải ngân” không đúng mục đích, hoặc hội họp kết hợp nghỉ dưỡng, nghỉ mát, du lịch, liên hoan lãng phí.

Thứ ba, kết hợp giảm hội họp với tăng cường đi cơ sở, nghiên cứu thực tiễn

Nguyên nhân dẫn đến bệnh hội họp mang tính hình thức một phần là do không có thực tiễn, thiếu hiểu biết về cơ sở, chỉ làm việc bàn giấy, lý luận suông, dẫn đến tình trạng “làm chính sách trong phòng máy lạnh”, xa rời thực tiễn, thiếu tính khả thi. Hồ Chí Minh đã từng nhiều lần phê bình nghiêm khắc: “Cái lỗi làm việc như vậy rất có hại. Nó làm cho chúng ta không đi sát phong trào, không hiểu rõ được tình hình bên dưới, cho nên phần nhiều chủ trương của chúng ta không thi hành được đến nơi đến chốn”⁽²⁸⁾. Và để khắc phục điều này, Người yêu cầu: “cán bộ lãnh đạo các ngành, các địa phương phải đi sâu, đi sát xuống cơ sở và phải làm gương mẫu”⁽²⁹⁾ và cũng nhấn mạnh thêm rằng “không nên xuống cơ sở theo lối chuồn chuồn đập nước”⁽³⁰⁾.

Thứ tư, tiếp tục đẩy mạnh cải cách hành chính và ứng dụng công nghệ thông tin trong quá trình trao đổi, thảo luận, ra quyết định trong tổ chức, cơ quan, đơn vị

Cần đẩy mạnh ứng dụng công nghệ thông tin trong hoạt động của các cơ quan nhà nước, họp trực tuyến. Các phiên họp trực tuyến “không giấy tờ” cần được đẩy mạnh cùng với việc tăng cường ứng dụng công nghệ thông tin nhằm cải tiến các cuộc họp theo phương thức mới (họp từ xa, trực tuyến) để tiết kiệm kinh phí cho cơ quan, bảo đảm cung cấp kịp thời thông tin về những thủ tục cần thiết đến tổ chức, doanh nghiệp và người dân một cách nhanh nhất, rõ ràng, minh bạch, công khai, thể hiện tính hiện đại, chuyên nghiệp của nền công vụ.

Cho nên, việc giảm bớt hội họp sẽ giúp cán bộ, lãnh đạo có thời gian đi cơ sở, nắm bắt thực tiễn, tâm tư, nguyện vọng của nhân dân, phát hiện điểm mới, điểm khó còn vướng mắc trong quá trình triển khai thực thi chính sách, từ đó đưa ra những giải pháp gắn với thực tiễn, tăng tính hiệu quả, khả quan của hệ thống quản trị từ Trung ương đến địa phương. Đồng thời

việc đi xuống cơ sở giúp cán bộ, lãnh đạo có thêm căn cứ thực tiễn để đưa ra những trao đổi, thảo luận chất lượng tại các cuộc họp cần thiết□

(1) Tạp chí Cộng sản của Đảng Cộng sản Pháp

(2) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, t.1, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2011, tr.48

(3), (4), (8), (9), (10), (11), (12), (17), (27) và (28) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, t.5, Sđd, tr.287, 298, 344, 339-343, 287, 620, 287, 636-637, 620 và 89

(5) và (7) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, t.6, Sđd, tr.307 và 308

(6), (15) và (30) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, t.15, Sđd, tr.294, 294 và 277

(13) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, t.12, Sđd, tr.318

(14) và (26) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, t.13, Sđd, tr.70 và 70

(16) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, t.10, Sđd, tr.572

(18) và (19) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, t.7, Sđd, tr.357 và 357

(20) TS. Trần Anh Tuấn, *Giảm bớt hội họp, nâng cao hiệu quả hoạt động của các cơ quan, tổ chức hiện nay*, <https://tcnn.vn/news/detail/45359/Giam-bot-hoi-hop-nang-cao-hieu-qua-hoat-dong-cua-cac-co-quan-to-chuc-hien-nay.html>

(21) Lê Thanh Phong, *Vấn nạn họp*, <https://laodong.vn/su-kien-binh-luan/van-nan-hop-644484.ldo>

(22) ThS. Phạm Thị Mai Anh, *Một số đề xuất nhằm tổ chức các cuộc họp hiệu quả*, <https://tapchicongthuong.vn/bai-viet/mot-so-de-xuat-nham-to-chuc-cac-cuoc-hop-hieu-qua-74465.htm>

(23) Văn Kiên - Luân Dũng, *Làm gì để giảm hội họp?: Phải thay đổi cơ chế làm việc*, <https://tienphong.vn/lam-gi-de-giam-hoi-hop-phai-thay-doi-co-che-lam-viec-post975091.tpo>

(24) *Tiết kiệm ít nhất 700 tỉ nếu giảm hội họp, đi công tác nước ngoài*, <https://tuoitre.vn/tiet-kiem-it-nhat-700-ti-neu-giam-hoi-hop-di-cong-tac-nuoc-ngoai-20200412170743842.htm>

(25) Mạnh Quân, *Xin đừng biến họp thành hành*, <https://dantri.com.vn/blog/xin-dung-de-hop-bien-thanh-hanh-2018043004592932.htm>

(29) Hồ Chí Minh, *Toàn tập*, t.14, Sđd, tr.223